

QUỖ XUNG TỘI

Kỳ 53

MA VĂN LIÊU

Cuộc đối đầu không khoan nhượng giữa linh mục và pháp sư, phần 5 kỳ 53.

Sau khi chắc chắn rằng mọi người vì ngủ mê mệt nên chẳng ai hay biết, bà Tư Sạch chọn cho mình một chỗ để cũng giả bộ ngồi ngủ giống như ba người, nhưng bà ta đâu ngờ rằng cha sở Luca đang theo dõi sát sao mọi hành tung bất minh của mình.

Đến lúc này, cha sở Luca mới dám tin chắc bà Tư Sạch đích thực là người của cô Bảy. Điều đó làm cha phân vân không biết có nên vạch mặt bà ta ra ngay lúc này là lúc thuận tiện nhất để bà ta đừng đi theo quấy nhiễu, đồng thời cũng để cô Bảy và đồng bọn mất đi một tay chân đeo bám hãm hại ngài... hay không. Suy nghĩ và cân nhắc thật kỹ lưỡng, cuối cùng cha sở Luca quyết định sử dụng chước “*trương kế tự kế*” (bị trúng kế của kẻ địch thì dùng ngay kế ấy mà bẫy hại lại kẻ địch), nghĩa là cha sở Luca giả vờ không hay biết, giả vờ bị trúng kế và giả vờ vô tư để bà Tư Sạch làm mọi nhiệm vụ cô Bảy giao, từ đó, cô Bảy cũng lầm tưởng rằng cha sở Luca khờ khạo không hay biết, như vậy ngài sẽ dẫn dắt họ đi theo ý muốn của ngài; thế là cha sở để họ ở cái thế ngoài sáng, còn ngài ở trong tối.

Sau khi đã xác định rõ kế hoạch, phương hướng và chiến lược chiến đấu với cô Bảy với đồng bọn như thế xong (1), cha sở Luca tiếp tục ngồi yên nhắm mắt như người đang ngủ mê sau một ngày nhọc mệt (2); trong lúc đó, bà Tư Sạch “hồn nhiên” bày trò ngủ say, nhưng khổ nổi! Bà ta lại là một kẻ cơ địa ồm nồm của tuýp người hiếu động, cho nên nếu ngủ thật thì chắc sẽ dễ dàng ngồi yên một chỗ, nhưng đang này vì ngủ giả, cho nên bà ta không thể ngồi yên một chỗ mà không hề nhúc nhích cựa quậy; thật thế! Bà ta cứ khoảng vài phút lại đổi tư thế, lại động đậy, lại trở mình đổi tư thế, lắm lúc lại còn đứng lên, lom khom hay đứng hẳn dậy, hoặc “làm gì đó” nhưng vẫn với cặp mắt thao láo nhìn quanh nhìn quất một cách dáo dác, ý như luôn canh chừng ba người xem có ai thức giấc hay không. Lắm lúc cha sở Luca trông bà Tư Sạch không khác gì một đứa trẻ tội nghiệp.

Bất giác cha sở Luca ngẫm nghĩ, cứ xem cái cách chọn người và dùng người của cô Bảy, ngài có thể suy đoán rằng Cô này ý mạnh mà dùng sức, không dùng trí như một tay cơ trí cơ mưu nhiều đảm lược; cha sở Luca nhớ lại ông chủ tiệm nước người Hoa được cô Bảy chọn làm người cản đường cũng là một người đàn độn và nóng nảy, còn hiện giờ bà Tư Sạch, người đàn bà được giao nhiệm vụ “thọc gậy bánh xe” cũng lại là một người chẳng khá hơn, lật đật lật đật và thật là người non kém luôn “giữ sườn hở lưng” nghĩa là kẻ hớ hênh và gây nhiều sơ hở.

Cổ nhân có câu: “*Thiếu nhân nan dữ mưu đại sự*” (người kém trí không thể kham nổi chuyện lớn). Cha sở Luca đánh giá cô Bảy và đồng bọn qua cách cản đường và cách dùng người để ngăn ngài đến với cô Sáu, là những “thiếu nhân” không hơn không kém.

Vả lại lý ở đời, mọi kẻ ác, dù thông minh đến đâu, xảo quyết đến mấy... cũng vẫn thua trí những người hiền, cũng vẫn kém khôn so với những chính nhân quân tử, vì trí khôn kém cõi họ mới làm lẫn chọn con đường xấu để đi, họ gây ác mà cứ tưởng mọi người không

biết, họ còn ngu hơn tức là không hề nghĩ đến luật nhân quả “ác giả ác báo”; đảng khác, kẻ ác láu lỉnh, cáo già, thận trọng... nào cũng để lộ vài sơ hở, phải! Có vậy mới có nghề thám tử.

...

Khoảng 5 giờ sáng, khu chợ bắt đầu vắng vắng có động và tiếng đi lại của người. Bà Tư Sạch càng nhấp nha nhấp nhóm hơn, liên tục nhóm dậy nhìn dáo dác xung quanh trong niềm tin vững chắc rằng ba người vẫn còn ngủ mê sau một ngày bị bà ta làm xiếc cho toi tả, bà Tư Sạch sau khi lắng tai nghe, bỗng rón rén ngồi dậy hẳn và bước thật nhẹ ra khỏi hành lang của tiệm buôn vài ba mét để xem xét thêm hay làm gì đó thật nhanh, rồi lẹ làng quay trở lại ngồi đúng vị trí cũ với đôi mắt như trông ngóng người nào đó.

Thấy thế cha sở Luca quyết định làm một động tác thử nhỏ nhỏ xem bà Tư Sạch phản ứng ra sao, cũng là để thử lần nữa về hành tung ám muội theo dõi của bà ta.

Chờ cho đúng lúc bà ta một lần nữa lại đi ra cách chỗ ba người ngồi ngủ khoảng năm bảy bước, dáo dác ngó nghiêng ngó dọc về phía khu chợ chồm hồm, thì thành linh cha sở Luca giả bộ trở mình kêu lên vài tiếng ú ớ. Nhanh như cắt, bà Tư Sạch phóng một cái “rột” bay ngay về chỗ cũ ngồi xuống nhắm nghiền đôi mắt giả như vẫn đang ngủ ngời cạnh ba người trên thềm tiệm buôn.

Ngồi nhắm nghiền đôi mắt một lúc thấy mọi sự vẫn yên tĩnh, không động tịnh gì thêm, bà Tư Sạch hé đôi mắt ra quan sát rồi chứng nào tật nấy, lo xo, táy máy, thậm thụt... có hữu, bà ta từ từ bình tĩnh trở lại và động dậy không yên. Cùng lúc đó có tiếng chân người đang đi đến gần, bà Tư Sạch cho rằng chẳng qua cha sở Luca vì tuổi già sức yếu cho nên ngủ mê mộng đấy thôi, bà ta lại tự tin đứng lên nhẹ nhàng và rón rén đi ra đón tiếng chân người đang đến gần. Đúng thật! Một người đàn ông đi với một chiếc nạng duy nhất, bằng gỗ, lọc cọc đên gần.

Cha sở Luca quan sát thấy người đàn ông gầy guộc, lồi thoi lếch thếch, tuổi trung niên, đứng một chân tựa mình vào chỉ một chiếc nạng gỗ, nói chuyện thì thầm với bà Tư Sạch rất lâu. Cũng để trải nghiệm một lần nữa bằng phương cách cũ, cha sở Luca đột nhiên cất tiếng ho sặc sụa.

Tuy nhiên lần này, vì đứng nói chuyện với người đàn ông gầy rộc chỉ còn một chân ở một khoảng cách khá xa chỗ ngồi ngủ, cho nên có phóng đến mấy phát cũng không thể bay về chỗ ngồi cho kịp được, thế là bà Tư Sạch phản ứng khá thông minh, nhanh lẹ ngồi thụp người xuống, ngả ngang ra lăn quay trên đất rồi nằm kênh ngay đơ như chết bên cạnh một góc cây sao với một cách thức rất chuyên nghiệp không khác gì lính biệt động đi hành quân bị địch phát hiện thì ngã rạp xuống đất giả chết... để mặc người đàn ông vì bất ngờ đành phải đứng tòng ngòng một chỗ với vẻ mặt thộn ra như mặt phỗng (ông địa làm bằng sành).

Đến lúc này cha sở Luca hiểu thêm bà Tư Sạch đang thuê một người để phụ bà cho kế hoạch gì đó vào sáng hôm nay y như bà ta đã thuê cô gái đóng giả chồng chết con đau vào sáng vừa qua.

Biết như thế rồi, cha sở Luca bình tĩnh tiếp tục ngồi nhắm mắt đợi trời sáng.

...

Nhiều tiếng động làm hai phụ nữ dần dần tỉnh giấc rồi thức dậy hẳn.

Hai phụ nữ rất ngạc nhiên khi thấy bên cạnh mình là bà Tư Sạch đang ngủ ngời giống như họ. Để cho hai phụ nữ bày tỏ sự ngạc nhiên lẫn sự thích thú đến chán chê, bà Tư Sạch non nớt làm như mình ngủ rất mê để cho cha sở Luca thức dậy trước.

Nhảy bén với tính cách và lối ứng xử hời hợt của những người giả dối đóng kịch, cha sở Luca mở mắt và ngồi thẳng dậy.

Sau khi biết cha sở Luca đã thức dậy, bà Tur Sạch mới giả bộ thức dậy, giả bộ vươn vai, giả bộ ngáp, giả bộ ngạc nhiên mừng rỡ, giả bộ ồn ào thuật lại chuyện mình bị cô gái trẻ làm cho lạc đường, phải khó khăn đi tìm ba người như thế nào vân vân... Thế là hai phụ nữ nhẹ dạ lại tin sái cổ, lại mừng mừng tủi tủi, lại cảm động rồi lại cùng bà Tur Sạch bắt đầu tíu tít, líu lo, ồn ào và náo nhiệt với nhau không ngớt như một cái chợ nhỏ bên cạnh cha sở Luca. Cha sở Luca thâm nghĩ, nếu không có ngài, hai phụ nữ này sẽ ra sao và đi về đâu với cái bà Tur Sạch quá ư ranh ma chồn tinh cáo quý.

Nhưng rồi, để cho mọi việc được ăn khớp diễn tiến theo ý mình, cha sở Luca cũng đóng kịch giả bộ thức giấc rồi giả bộ tỉnh dậy, giả bộ ngạc nhiên vui mừng trước sự có mặt của bà Tur Sạch. Dân gian có câu: “*Gặp chùa thì tu gặp quý thì trừ*” quả là đúng với vai trò của cha sở Luca trong lúc này; trong thuật luyện công của đạo gia Thái cực quyền cũng có câu: “*Niêm, liêm, tùy, bất đầu đình*” nghĩa là dính, sát, chiều theo, không chống chọi kẻ địch thì kẻ địch làm sao mà biết, khi địch chẳng hiểu đâu vào với đâu thì chúng chẳng ra tay hay phòng thủ... Mọi diễn tiến cha sở Luca đều làm tròn vai để chẳng những bà Tur Sạch mà cả cô Bảy cùng đồng bọn không thể nào nhận ra; thế là vai kịch cha sở đóng phải nói rất cam go và nặng nề.

Bốn người rời thêm tiệm buôn để đi tìm nơi ăn sáng. Vì không biết hôm nay sẽ còn xảy ra chuyện gì thêm nữa, thôi thì để đề phòng, cha sở Luca cố ăn thật nhiều, uống thật nhiều, ngài cũng khuyên hai phụ nữ làm giống như vậy rồi cả ba người, bà Tur Sạch lúc nào cũng lẻo đẻo bám theo, nhanh chóng rời khỏi chợ để đến nhà cô Sáu.

Tất cả đã ra đến đầu chợ.

Trên đường cái hôm qua họ đã đi, buổi sáng tập nập người là người qua lại. Bốn người nhắm thẳng đường đến nhà cô Sáu.

(còn tiếp)

(1) Thầy Thời và tôi có hỏi cha sở Luca: “Từ khi nào cha biết mình đang đối đầu với cô Bảy và đồng bọn?”. Cha sở Luca cho biết ngay từ trước khi lên đường vài ba tuần, cha đã chuẩn bị tâm lý lẫn mọi tư thế, vì vậy, cha rất bình tĩnh trong mọi tình huống của cuộc đối đầu này ngay từ chưa lên đường. Thật ra chúng tôi thắc mắc hơi thừa, vì cha sở Luca, người được quý tin cậy “xưng tội”, người thường được thị kiến nhiều việc khó tin... đương nhiên cha rất từng trải và có nhiều kinh nghiệm hơn mọi người.

(2) Về sau, thầy Thời và tôi cùng có chung một thắc mắc: lẽ nào người cõi âm không biết cha sở Luca giả ngủ v.v... hay sao; cha sở Luca giải thích rằng, thực ra người cõi âm cũng vẫn là con người với đầy đủ mọi hạn chế như chúng ta còn đang sống. Cha sở dẫn chứng: ngay như cả quý Satan “chính hiệu”, ngày xưa vẫn còn không phân định được Chúa Kitô là Thiên Chúa xuống thế làm người, hay Ngài chỉ là một con người nhân loại... cho nên hẳn mới mon men đến cám dỗ Chúa Kitô trong hoang địa sau khi Ngài ăn chay 40 ngày đêm. Sự gì Chúa cho biết là biết, sự gì Chúa không cho biết thì tịch không thể biết. Thực tế có biết bao người sốt sắng đi nhà thờ hằng ngày nhưng vẫn chưa biết rõ Chúa đầy thôi...